

atter komme til Rigsdagen og søge den Bemyndigelse, den oprindelig foreslog sig tilbeelt. — Om Communen vil være villig til at gaae ind paa Sagen, er naturligvis ganstke vist, men jeg tilstaaer gjerne, at jeg ikke troer, at disse Forhandlinger ville føre til noget praktisk eller idetmindste til noget endeligt Resultat. Derimod er jeg overbevist om, at de ville kaste meget Lys over alle de paagjældende Forhold, og at man ved Slutningen af dem ganstke vist vil være nøiere bekendt med disse Forhold og have et klarere Blik paa dem, end man i dette Dreblik kan have. Saaledes ville disse Forhandlinger vistnok komme til Nytte ved senere Forhandlinger, der maatte finde Sted med Andre.

Madvig: Da der synes at være indtraadt en Pause med Hensyn til Behandlingen af det store Strids spørgsmål, hvorpaa jeg ikke vover at inblade mig, uagtet jeg ikke kan undertrykke meget væsentlige Tvivl med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende, skal jeg blot med et Par Ord omtale en Gjenstand, hvorpaa jeg tillod mig at henlede Opmærksomheden ved denne Sags 1ste Behandling. Lovforslagets § 4 indeholder en beshu-derlig Bestemmelse, som jeg dengang antydede, at jeg vilde forsøge paa at faae bragt ud af Lovforslaget; naar jeg dog ikke har gjort et saadant Forsøg, skal jeg nu korteligt sige, hvorfor. § 4 indeholder en Bestemmelse, som synes at være givet til Gunst for en enkelt Statsanstalt, der er af den Art, at den staaer som en juridisk Person med visse Eiendomme og Eiendomsrettigheder. Der findes imidlertid den eiendommelige Omstændighed Sted, at de, som nærmest maae ansees for at repræsentere denne Anstalt, ikke nære det mindste Dnsse om, at der skal tages en saadan Bestemmelse til Gunst for den, idet de troe, at Bestemmelsen, hvis den blev sat i værk, som den her er foreslaaet, vilde blive til stor Skade og Tab for vedkommende Anstalt. Jeg troer, at alle de, der ved Universitetet selv have at gjøre med Universitetets Anliggender, ere overbeviste om, at dette ikke kan inblade sig paa at erhverve en saadan Grund som den i § 4 omtalte til det Niemed, der deri er nævnt. Jeg har imid-

sertid ikke villet foreslaae, at Paragraphen skal udgaae, fordi jeg, efter hvad der fremkom ved 1ste Behandling, forudsaae, at et saadant Forslag vilde støde paa Modstand fra flere Ministers Side, der syntes at sætte Priis paa, at denne Paragraph blev staaende. Man holder sig til, at Paragraphen ikke indeholder nogen Forpligtelse, men kun en Besøielse eller Bemyndigelse. Eigeoverfor den Bestyttelse, som Paragraphen saaledes kunde vente at finde, maatte jeg indsee, at det vistnok vilde være vanskeligt at faae den stemt ud, naar Opmærksomheden hovedsageligen var henvendt paa andre vigtigere foreliggende Spørgsmaal. Jeg vil derfor ogsaa indskrænke mig til at fremhæve og pointere, at det nu er slaaet fast, hvad der forøvrigt i sig selv var indlysende, at det blot er en Besøielse, der ved Paragraphen gives Regjeringen, og at Lovgivningsmagten ikke i sfernefte Maade ved denne Paragraph har villet enten tage nogen Bestemmelse eller fremsætte nogen Anstuelse om, at et saadant Arrangement som det i Paragraphen omhandlede skal komme istand, og at der altsaa hverken ved Lovforslaget, hvis det udkommer i den Form, hvori det nu foreligger, eller ved Forhandlingerne her er fremkommet det Allermindste, der kan være til Ginder for, at Universitetet ad anden Veie kommer i Besiddelse af en efter bets Formaal passende Grund til at anlægge en botanisk Have. Jeg udtaler det som en Overbeviisning, som jeg veed beles af alle dem, der ved Universitetet selv have at gjøre med disse Forhold, at Paragraphen, forsaavidt det kommer an paa Universitetet, og forsaavidt dette som Eier skal have nogen Indstybelse paa disse Forholds Ordning, aldrig vil komme til nogen Anvendelse, fordi det hele Bytte, der i den er antydet, vilde være skadeligt for Universitetet med Hensyn til Værdiforholdet mellem den Gjenstand, der skalde erhverves, og den Gjenstand, der skalde opgives, og fordi den derved forudsatte Ordning vilde paahyrde Universitetet en meget stor fremtidig Bekostning udover, hvad der er nødvendigt til det Niemed, i hvilket Universitetet vil have et Grundstykke, nemlig til en videnskabelig botanisk Have.